

шълъ при хоплититѣ и казалъ: „Азъ ще накарамъ конницитѣ да се спуснатъ въ равнината, а пеластитѣ — въ селата. Но послѣдвайте ни, колкото можете по-скоро, та да ни помогнете, ако нѣкой ни укаже съпротивление“. Това щомъ чулъ Ксенофонть, слѣзъль отъ коня си. А Севть го попиталъ: „Защо слизашъ отъ коня, когато трѣбва да бѣрзашъ?“ „Зная — отговорилъ той — че ти не се нуждаешъ само отъ менъ, а хоплититѣ ще вървятъ по-бѣрзо и по-усърдно, щомъ самъ ги прѣвождамъ пѣша.“ Слѣдъ това Севть потеглилъ, и заедно съ него отишълъ Тимасионъ ведно съ около четиридесетъ гръцки конника. А Ксенофонть заповѣдалъ да дойдатъ отъ ротитѣ тия, които били кждѣ тридесетъ години и били годни за усиленъ ходъ. И самъ побѣрзалъ ведно съ тѣхъ; Клеаноръ прѣвождалъ останалитѣ гърци. Когато пристигнали въ селата, Севть ги прѣсрещналъ съ тридесетъ конника и казалъ: „Това, което ти, Ксенофонте, рече, се изпълни: неприятелитѣ сѫ заловени, но конницитѣ, не защитени отъ пѣхота, се разпрѣснаха, прѣслѣдвайки неприятеля на различни мѣста, та се боя, да не би да се събератъ неприятелитѣ нѣкждѣ вкупомъ и да причинятъ на нашите нѣкаква пакость. А при това трѣбва и въ селата да останатъ нѣкои отъ нась, защото тѣ сѫ пълни съ хора“. „Хайде — рекъль Ксенофонть — азъ ще завзема съ своите хора височинитѣ, а на Клеанора заповѣдай да простре боевата си редица низъ полето покрай селата.“ Това направили и сѣбрали около хиляда роби, двѣ хиляди вола, и освѣнъ това десетъ хиляди овце. А слѣдъ това тамо прѣнощували.

4. На слѣдния денъ Севть опожарилъ напълно селата, като не оставилъ нито една кѫща въ тѣхъ, за да покаже и на другитѣ, какво ще си изпитатъ, ако не му се подчинятъ, и слѣдъ това отново трѣгналь по-нататъкъ. Сѫщеврѣменно той пратилъ Хераклида въ Перинть да продаде плячката, та да изкара отъ нея платата на войницитѣ, а той самъ и гърцитѣ се разположили на станъ въ полето на тинийцитѣ, които го били вече изоставили и избѣгали въ планинитѣ. Въ това врѣме имало дѣлбокъ снѣгъ и такъвъ студъ, че водата, която носѣли за готвене, замрѣзвала, а сѫщо и виното въ сѫдоветѣ, та носоветѣ и ушиятѣ на мнозина гърци били измрѣзнали. И тогава станало ясно, защо тракийцитѣ носѣли на главитѣ си и ушиятѣ си лисичи кожи, а врѣхнитѣ имъ дрехи⁵⁰⁾ покривали не само гърдитѣ имъ,

⁵⁰⁾ Въ текста χιτῶν.